

После првог круга парламентарних и председничких избора, Томислав Николић је проглашен највећим губитником, и чинило се да је његова одлука да ипак изађе у други круг последњи промашај пред одлазак у пензију. Међутим, игра на све или ништа, и огромни ризик који је тим потезом преузео донели су му неочекиван успех. Николић данас слави победу у инат скоро свима, могло би се рећи, а његов тријумф је упркос свим оптужбама на његов рачун довео до озбиљног преиспитивања свих домаћих и спољних актера српске политичке сцене, и оставио могућност да ће у Србији ипак доћи до извесних промена.

Србија на срећу и даље постоји и без Бориса Тадића, а слаба излазност грађана у недељу била је одговор грађана на његово апсурдно проглашавање другог круга за референдум о томе да ли Србија жели да се integriше у ЕУ. У свом првом обраћању и Николић је потврдио приврженост идеји евроинтеграција, у што ће међутим морати и делима да покаже званичницима ЕУ, који су већ реаговали ставом да ће Србија са њим на челу морати да докаже да је привржена европском путу. Николић ће стога свој мандат започети са великом хипотеком, док ће на њега мотрити комплетна сила НАТО и ЕУ војника у Србији. Многе је збунило што је на сајту ЕУ случајно или намерно на дан избора осванула честитка Николићу због победе три сата пре затварања биралишта, која је оставила сумњу да ли је овакав исход избора негде већ договорен. Друга могућност је да је ЕУ тиме хтела да поручи Тадићу и ДС да не предузимају никакве манипулације резултатима избора као у првом кругу, а без обзира на ове шпекулације, утицај и притисци ЕУ на политичку ситуацију у Србији победом Николића ће остати снажни као и раније.

Избор Томислава Николића донеће много више потреса на унутрашњем плану, чијим актерима следи период свеопштег преиспитивања. Победа лидера СНС донеће свакако демократама и њиховим савезницима много главобоље, док ће његов успех уздрмати и тзв. патриотски блок, коме такође следе озбиљне анализе. Незадовољство грађана требало би да буде снажан сигнал умногоме аутистичном ДСС-у, као и покрету Двери, које су позивом на бојкот поново изазвале лавину оптужби за вољну или невољну сарадњу са ДС-ом. Поред тога, иако је та тема сада у другом плану, победа Николића ће

закомпликовати односе и између републичких власти и Владе Војводине, коју ће вероватно опет водити Бојан Пајтић, што ће додатно допринети нестабилности политичког система у Србији.

После избора наступа период претпоставки, а за сада је само извесно да ће нови председник Србије мандат за састав будуће влади дати Јоргованки Табаковић, коју је већ промовисао као премијера, иако се не зна да ли ће она успети да састави владу. Иако је председник СПС-а Ивица Дачић већ постигао договор са ДС-ом то га неће спречити да бар послуша понуду СНС-а. Цео договор СПС и ДС био је базиран на сигурној победи Тадића што се није десило, а с обзиром на њихову већ доказану склоност ка мењању страна, могућност промене остаје отворена. У тој влади би међутим морао да учествује и ДСС, али је Слободан Самарџић већ изјавио да ДСС не би дао подршку без испуњења одређених услова. Поједини аналитичари очекују и формирање велике коалиције ДС и СНС, али већина процена говори да ће се ипак формирати влада ДС и СПС, што у овим околностима и можда и не би био лош сценарио. Тиме био утрт пут новим изборима пошто таква влада не би буго трајала, што због притиска СНС-а, што због вероватних јаких трвења између СПС и ДС. У исто време, овлашћења председника би била сведена на уставни оквир. У таквом сценарију, победа Томислава Николића означила би озбиљан корак напред ка успостављању уставног поретка у земљи, озбиљно угрженог узурпацијом Бориса Тадића и његовог кабинеа. Ипак, познавајући актере наше политике сцене, најбоља вест после недељних избора је да Борис Тадић више неће бити председник.